

Hümenolepiaas ehk kääbuspaelusstõbi

Tekitaja. Hümenolepiaasi põhjustab kääbuspaelus *Hymenolepis nana*. Inimene võib olla nii põhi- kui vaheperemeheks. Lisaks võivad põhiperemeesteks olla ka hiired ja rotid ning vaheperemeesteks mõned putukaliigid.

Levik. Kääbuspaelus on levinud kogu maailmas, rohkem soojades maades. Eestis esines kääbuspaelussi sagedamini 1950-ndatel ja 1960-ndatel aastatel (sadu haigusjuhte), hiljem on avastatud mõned haigusjuhud aastas. Aastail 1957-1966 esines Eestis 1999 haigusjuhtu. Aastatel 1967-1976 diagnoositi 283 hümenolepiaasi juhtu, kusjuures kõige rohkem Raplamaal (17 haigusjuhtu). 1977-1986. a esines 101 haigusjuhtu ja kõige rohkem Lääne-Virumaal (54 haigusjuhtu). 1987-1996. a esines Eestis 54 hümenolepiaasi juhtu, kõige rohkem diagnoositi haigust Lääne-Virumaal (43 haigusjuhtu) 2000-2001. a hümenolepiaasi juhte ei esinenud.

Nakkusallikas on haige inimene.

Nakatumine toimub fekaal-oraalsel teel. Munad levivad saastunud käte, mänguasjade ja tarbeesemete või toidu vahendusel. Sageli toimub korduv enesenakatamine. Munad säilivad esemetel 3-4 päeva, vees - kuni üks kuu.

Täiskasvanud ussi eluiga on 2-4 nädalat, kuid ussipopulatsioon uueneb kiiresti uue põlvkonna abil, mistõttu on võimalik ka korduv enesenakatamine.

Haige on suhtlemisel nakkusohtlik. Nakatunud inimene hakkab roojama helmindi mune 2-4 nädalat pärast nakatumist.

Immuunsus pärast hümenolepiaasi põdemist on madal või puudub.